

РЕШЕНИЕ

№ 6207

гр. София, 01.11.2021 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 67 състав, в публично заседание на 04.10.2021 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Станимира Друмева

при участието на секретаря Детелина Начева, като разгледа дело номер **11715** по описа за **2020** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 и сл. от Административно-процесуалния кодекс (АПК), във връзка с чл.220 от Закона за митниците (ЗМ).

Образувано е по жалба на [фирма], ЕИК[ЕИК], със седалище и адрес на управление: [населено място], [улица], представлявано от управителя П. Ж., подадена чрез адвокат Ч. от САК, против решение № 32-303028/16.10.2020 г. на директора на ТД „Ю. морска“ при Агенция „Митници“, понастоящем ТД „Митница Б.“, с което на основание чл. 74, § 2, б. „б“ от Регламент (ЕС) № 952/2013 за стока № 1 от митническа декларация с MRN 18BG001007H0031690 е определена нова митническа стойност в размер на 50 693,88 лв., на основание чл. 85, § 1 от Регламент (ЕС) № 952/2013 при прилагане на ставка за вносно мито 9,7 % е определено митническо задължение в размер на 4 917,31 лв., на основание чл. 55, ал. 1 от ЗДДС е определена данъчната основа при внос по смисъла на чл. 16, ал. 1 от ЗДДС за стоката в размер на 56 606,75 лв. и на основание чл. 67, ал. 1 от ЗДДС задължение за ДДС при внос в размер на 11 321,35 лв., в резултат на което на основание чл. 105, § 4 от Регламент (ЕС) № 952/2013 са определени за вземане под отчет и досъбиране вносно мито в размер на 2 828,62 лв. и ДДС в размер на 6 397,93 лв., ведно с лихва за забава за неплатеното в срок дължимо вземане.

Жалбоподателят оспорва решението на митническия орган като незаконосъобразно и неправилно, издадено при неспазване на установената форма, при съществено нарушение на административнопроизводствените правила и в противоречие с

материалноправните разпоредби. Твърди, че в случая липсват съмнения относно достоверността на декларираната стойност, тъй като са представени договор, фактура и доказателства за извършено плащане на договорената стойност на процесните стоки, което с погрешно посочване на друга фактура в преводните нареждания е довело до неточност, която е отстранена в хода на административното производство. Сочи, че не е спазена последователността на методите за определяне на митническа стойност, предвидена в чл. 74 от Регламент (ЕС) № 952/2013, както и че не е доказано, че стоките, въз основана която е определена новата митническа стойност са сходни по смисъла на чл. 1, § 2, т. 14 от Регламент за изпълнение (ЕС) № 2015/2447. Счита, че не е извършен анализ на характеристиките и съставните материали стоките, тяхното качество, могат ли да изпълняват същите функции, да бъдат взаимозаменяеми в търговско отношение, нарушен е и принципът на прозрачност, установен в чл. 12, ал. 1 от АПК. Искането от съда е да отмени оспореното решение на директора на ТД „Ю. морска“ при Агенция „Митници“. Претендира присъждане на направените по делото разноски и представя списък по чл. 80 от ГПК. В съдебно заседание, чрез процесуалния си представител, поддържа жалбата и искането от съда. Представя писмени бележки.

Ответникът – директорът на ТД „Митница Б.“ при Агенция „Митници“ (като правоприменник на ТД „Ю. морска“ при Агенция „Митници“), представя административната преписка по оспорването. В съдебно заседание, чрез процесуалния си представител, излага доводи за неоснователност на жалбата и моли за оставянето ѝ без уважение от съда. Прави възражение за присъждане на претендираните от жалбоподателя разноски поради липса на доказателства, удостоверяващи извършените плащания. Представя писмени бележки.

Административен съд София - град, след като обсъди доводите на страните и прецени представените по делото доказателства, приема за установено следното от фактическа страна:

На 26.06.2018 г. с митническа декларация MRN 18BG001007H0031690 за режим допускане за свободно обращение от жалбоподателя [фирма] са декларирани 4 бр. стоки. Стока № 1 от митническата декларация е описана в кл. 31: „Ръчни чанти от изкуствена кожа - 3 160 броя; комплект от ръчни чанти от изкуствена кожа с несесер - 1 100 комплекта; (4=TCLU5801783, PC=185); други разходи - 995,56 лв.“. За стоката е декларирано: в кл. 20 “Условия на доставка” - “СРТ Б.”; в кл. 22 “Валута” - U.; в кл. 33 “Тарифен код” - 42022210 00, в кл. 34 “Държава на произход” - “CN” - Китай, в кл. 38 “Нето тегло” - 4 596 кг., в кл. 42 “Ц.” - 12 890; в кл. 43 “Код - МО” - 1. Към митническата декларация е приложена и вписана в кл. 44 инвойс фактура № 20180112/12.03.2018 г., издадена от „M. H. S.“ L., Китай.

Митническата стойност за стока № 1 от митническата декларация е определена съгласно чл. 70, § 1 от Регламент (ЕС) № 952/2013 г. на база договорната стойност - действително платената или подлежащата на плащане цена на стоката при продажбата ѝ за износ с местоназначение в митническата територия на Съюза. Изчисленият размер на вносното мито за стоката при прилагане на ставка 9,70 %, съответстваща на декларирания за нея код по Т. спрямо митническата ѝ стойност, е в размер на 2 088,69 лв. (21 532,87 лв. x 9,7 %).

На основание чл. 55, ал. 1 от ЗДДС, данъчната основа при внос по смисъла на чл. 16, ал. 1 от ЗДДС за стока № 1 от митническата декларация, изчислена на база митническа стойност 21 532,87 лв., е в размер на 24 617,12 лв. При данъчната ставка

от 20 %, съгласно чл. 66, ал. 1, т. 2 от ЗДДС и на основание чл. 67, ал. 1 от ЗДДС, задължението за ДДС при внос на стоката е 4 923,42 лв. (24 617,12 лв. x 20 %). Сумите за мито и ДДС са погасени от декларатора [фирма] на 26.06.2018 г.

На основание чл. 48 от Регламент (ЕС) № 952/2013 и чл. 84, ал. 1, т. 1 от ЗМ е извършен последващ контрол, при който са сравнени точността и пълнотата на информацията в декларацията и в придружаващите я документи.

С писмо рег. № 32-82971/14.03.2020 г. от [фирма] са изискани документи, сред които: договори, кореспонденция, заявки, поръчки и др. документи с „М. Н. S.“ L., Китай, издател на приложената към митническата декларация фактура; подробен индивидуален сметкоплан, прилаган от дружеството през 2018 г.; извлечения от счетоводните регистри; оборотна ведомост; първични счетоводни документи; банкови документи и писмени обяснения. С писмо рег. № 32-121114/27.04.2020 г., в отговор на отправеното искане, от „П. О. са предоставени исканите документи и обяснения.

В търговската фактура за покупка на стоките по митническата декларация на обща стойност 117 180 U., с условие на доставката СРТ Б., артикул с описание „hand bags - artif. leather“, отговарящ на стока № 1 от митническата декларация, е на стойност 9 480 U.; артикул с описание „hand bags 2 pcs set - artif. leather“, отговарящ на стока № 1 от митническата декларация, е на стойност 3 410 U.. Същите съответстват на декларираната митническа стойност.

Представен е договор № 20180112/02.11.2017 г. за доставка на стоките по митническата декларация между [фирма] и „М. Н. S.“ L. на обща стойност 117 300 U., в който артикул с описание „hand bags - artif. leather“ е на стойност 3 U./бр., а артикул с описание „hand bags 2 pcs set - artif. leather“ е на стойност 3,10 U./бр., съответстващи на цената в приложената фактура. В т. 4 от договора е предвидено предварително плащане в размер на 10 % от общата сума, а остатъкът в рамките на 30 дни след доставката на стоките, но във връзка с плащането е представена на митническите органи фактура № 20180112/12.03.2018 г. за извършено плащане в размер на 117 180 U.. Установено е, че разликата между договорената обща стойност на доставките и декларираната митническа стойност в размер на 120 U. се дължи на по-малко изпратено количество „hand bags - artif. leather“ (40 бр. x 3 U.).

Представени са четири броя банкови документи S. за извършени плащания към „М. Н. S.“ L., както следва: на 16.04.2018 г. на стойност 29 000 U., на 19.04.2018 г. на стойност 29 300 U., на 25.04.2018 г. на стойност 29 400 U. и на 8.05.2018 г. на стойност 29 600 U..

След анализ на наличните документи и информация митническите органи не са намерили аргументи защо декларираната митническа стойност е по-ниска от средностатистическия размер на покупните цени при вноса на стоки със същите характеристики.

На основание чл. 140, § 2 от Регламент за изпълнение (ЕС) № 2015/2447 и предвид възникналите съмнения, митническите органи са приели, че разликата в цените е достатъчна, за да обоснове съмненията за отхвърляне на декларираната митническа стойност, на основание чл. 70 от Регламент (ЕС) № 952/2013.

Предвид обстоятелството, че митническата стойност за внесената стока не може да бъде определена съгласно разпоредбите на чл. 70, § 1 от Регламент (ЕС) № 952/2013, последователно са приложени вторичните методи по чл. 74, § 2, б. „а“, „б“, „в“ и „г“ от Регламент (ЕС) № 952/2013.

В митническата информационна система не са намерени данни за стоки идентични на

декларираната, поради което методът по чл. 74, § 2, б. „а“ от Регламент (ЕС) № 952/2013 е отхвърлен като неприложим. При извършения анализ на сходни стоки са намерени няколко резултата за декларираните стоки с описание сходно на декларираното с държава на произход Китай, с подобни характеристики, които не са с необичайно ниски стойности. За стока № 1 с описание „Ръчни чанти от изкуствена кожа – 3 160 бр.; Комплект от ръчни чанти от изкуствена кожа с несесер - 1 100 комплекта“, са намерени три резултата, отговарящи на дефиницията за „сходни стоки“ - стоки, произведени в същата държава, с подобни характеристики и подобни съставни материали, със същите функции, за периода 8.02.2018 г. - 26.06.2018 г.

При съобразяване с разпоредбата на чл. 141, § 3 от Регламент за изпълнение № 2015/2447, митническата стойност на декларираната стока е определена в размер на 50 693,88 лв. (11,03 лв./нето кг. x 4 596,000 нето кг.), след като митническите органи са взели предвид митническата стойност на стоката по митническа декларация с MRN 18BG005803H0004587 от 8.02.2018 г. с описание „Дамски ръчни чанти от изк. материали – 1 440 бр.“, с митническа стойност 11,03 лв./кг., преизчислена за нето кг. и разпоредбата на чл. 74, § 2, б. „б“ от Регламент (ЕС) № 952/2013. За стоката е прието, че възниква вносно митническо задължение и задължение и за ДДС на датата на приемане на митническата декларация.

Със съобщение рег. № 32-213740/23.07.2020 г., в изпълнение на разпоредбата на чл. 22, § 6, вр. чл. 29 от Регламент (ЕС) № 952/2013, на [фирма], са предоставени мотивите, на които ще се основава решението на компетентния за произнасяне административен орган.

В определения срок от дружеството е представено становище с рег. № 32-251104/28.08.2020 г., към което са приложени 3 бр. фактури, издадени от [фирма] за продажба на чанти, справка от сметка 3041 Стоки на склад, баланс на плащанията и фактури за внесени стоки от „М. Н. S.“ Л.. В становището е посочено, че дружеството не е съгласно с аргументите на митническите органи за определяне на нов размер на митническата стойност на стока № 1 от митническа декларация с MRN 18BG001007H0031690, тъй като се сравнява с декларираните от различни фирми ръчни чанти само по една част от качеството и описанието на стоката, по един признак - външна повърхност от изкуствена кожа, а освен него има много други, които оскъпяват или правят изделието по-евтино. Дадено е обяснение, че „М. Н. S.“ Л. е техен дългогодишен доставчик, който им осигурява разнообразни, качествени стоки на изгодни цени. За да договорят възможно най-добри цени за поръчаните изделия, трябва да ги предплатят в по-голям процент от изисквания по договор минимален 10 %. В някои случаи контейнерът тръгва без определени стоки, които ги получават със следваща доставка, има закъснения и застъпвания на стари поръчки с нови, затова е трудно да се засекаат за кратък срок от време. За избягване на всякакви съмнения относно платени допълнително суми за стоки от [фирма] към доставчика са представени баланс на плащанията и фактури за внесени стоки за няколко години назад. Като причина да не представят достатъчно доказателства в потвърждение на договорната стойност на стоките, е посочено, че с писмо рег. № 32-82971/14.03.2020 г. не е посочено нищо конкретно и не става ясно, че става дума за съмнения относно цените на стока № 1 „Ръчни чанти с външна повърхност от изкуствена кожа“, поради което със становището представят доказателства в потвърждение на договорените цени по договор № 20180112/02.11.2017 г. В подкрепа на това, че цената на закупените от дружеството чанти от изкуствена кожа е реалната цена на сделката, са

приложени три фактури - №[ЕИК]/02.08.2018 г., № [ЕГН]/08.04.2019 г. и № [ЕГН]/03.05.2019 г., за продадени количества от същите чанти на други фирми. От цената, на която е продаден този артикул, става ясно, че цената на придобиване не е по-висока от посочената във фактурата на производителя.

Въз основа на установеното директорът на ТД Ю. морска е приел, че представените от [фирма] документи не доказват точността на декларираната действително платена цена за стока № 1 от митническата декларация и от митническите органи не е получена задоволителна информация, че същата представлява договорната стойност на стоката по смисъла на чл. 70, § 2 от Регламент (ЕС) № 952/2013, поради което на основание чл. 29 от Регламент (ЕС) № 952/2013 и чл. 19, ал. 7 от ЗМ с обжалваното решение е определил нова митническа стойност и нова данъчна основа на остойностяваните стоки, в резултат на което и за досъбиране на вносно мито в размер на 2 828,62 лв. и ДДС в размер на 6 397,93 лв.

По делото е допусната съдебно-икономическа експертиза за изясняване релевантни за спора факти и обстоятелства. Видно от заключението на вещото лице, след проверка на доказателствата по делото, счетоводни и платежни документи на жалбоподателя, вещото лице е констатирало, че платената цена от [фирма] на „М. Н. S.“ L. по инвойс фактура № 20180112/12.03.2018 г. е 117 300 U. и съответства на посоченото в договора. Плащането на цената е извършено с четири банкови превода, както следва: на 16.04.2018 г. на стойност 29 000 U. с основание инвойс фактура № 20180112/12.03.2018 г., на 19.04.2018 г. на стойност 29 300 U. с основание инвойс фактура № 20180113/12.03.2018 г., на 25.04.2018 г. на стойност 29 400 U. с основание инвойс фактура № 20180112/12.03.2018 г. и на 8.05.2018 г. на стойност 29 600 U. с основание инвойс фактура № 20180112/12.03.2018 г. По отношение на посочената като основание за плащането на 19.04.2018 г. фактура № 20180113/12.03.2018 г., за която жалбоподателят, твърди, че е погрешно посочена в инвойса, вещото лице не е открило такава и не е намерило счетоводни записвания за същата. С преводно нареждане от 28.03.2018 г. в размер на 31 000 U. е погасено задължение по инвойс фактура № 20170597/05.12.2017, но в основанието погрешно е посочена инвойс фактура № 20180112/12.03.2018 г. Заключението на вещото лице е, че анализът на данните от счетоводните записвания показва, че не са установени грешки по осчетоводяване на отношенията между [фирма] и „М. Н. S.“ L..

При така установеното от фактическа страна, съдът от правна страна приема следното:

Жалбата е подадена от надлежна страна, против индивидуален административен акт, подлежащ на съдебен контрол в срока по чл. 149, ал. 1 от АПК, поради което е процесуално допустима.

Разгледана по същество, е основателна.

Решение № 32-303028/16.10.2020 г. на директора на ТД „Ю. морска“ при Агенция „Митници“ е издадено от компетентен орган, съобразно правомощията му по чл. 19, ал. 1 и ал. 7 от ЗМ, при спазване на предвидената в закона писмена форма.

Не се установи в хода на административното производство, приключило с издаване на оспореното решение, да са допуснати съществени нарушения на административнопроизводствените правила. На жалбоподателя е предоставена своевременно необходимата информация за извършеното ново остойностяване на стоката по митническата декларация и възможност за представяне на допълнителни доказателства и обяснения.

Спорът между страните по приложението на материалния закон се свежда до това дали са били налице основания за определяне на митническа стойност по реда на чл. 74, § 2, б. „б“ от Регламент (ЕС) № 952/2013.

В разпоредбата на чл. 70 от Регламент (ЕС) № 952/2013 г. е установен общият принцип за определяне на митническата стойност въз основа на договорната стойност, т. е. въз основа на действително платената или подлежащата на плащане цена на стоките при продажбата им за износ с местоназначение в митническата територия на Съюза. В чл. 74 са предвидени вторични методи за определяне на митническата стойност, когато тя не може да се определи съгласно чл. 70. Съобразно чл. 74, § 1 от Регламент (ЕС) № 952/2013, в този случай митническата стойност на стоките се определя като се прилагат последователно букви от а) до г) от параграф 2, докато се стигне до първата от тези букви, по която може да се определи митническата стойност на стоките.

Съгласно чл. 140, § 1 от Регламент за изпълнение (ЕС) 2015/2447, когато митническите органи имат основателни съмнения дали декларираната договорна стойност представлява общата платена или подлежаща на плащане сума, посочена в чл. 70, § 1 от Регламент (ЕС) № 952/2013, те могат да поискат от декларатора да предостави допълнителна информация, а съгласно чл. 140, § 2 ако съмненията им не отпаднат, митническите органи могат да решат, че стойността на стоките не може да се определи по реда на чл. 70, § 1.

В случая с оспореното решение е определен нов, по-висок размер на дължими публични вземания за мито и ДДС по митническа декларация с MRN 18BG001007H0031690 за режим допускане за свободно на стока № 1 „Ръчни чанти от изкуствена кожа – 3 160 бр.; Комплект от ръчни чанти от изкуствена кожа с несесер - 1 100 комплекта“ с произход Китай.

Видно от мотивите на решението, митническият орган е приел, че тъй като декларираната от жалбоподателя договорна стойност е по-ниска от средностатистическия размер на покупните цени при вноса на стоки със същите характеристики, са налице основателни съмнения дали тя представлява общата платена сума за стоката, посочена в чл. 70, § 1 от Регламент (ЕС) № 952/2013.

В случая, за доказване договорната стойност на стоките [фирма] е представило своевременно договор № 20180112/02.11.2017 г. за доставка на стоките по митническата декларация с „М. Н. S.“ L. на обща стойност 117 300 U. и фактура № 20180112/12.03.2018 г. за покупка на стоките по митническата декларация. В договора артикул с описание „hand bags - artif. leather“ е на стойност 3 U./бр. и артикул с описание „hand bags 2 pcs set - artif. leather“ е на стойност 3,10 U./бр., които съответстват на цената в приложената фактура, като от страна на митническите органи е установено, че разликата между договорената обща стойност на доставките и декларираната митническа стойност в размер на 120 U. се дължи на по-малко изпратено количество „hand bags - artif. leather“ (40 бр. x 3 U.). В търговската фактура за покупка на стоките по митническата декларация на обща стойност 117 180 U., с условие на доставката СРТ Б., артикулите с описание „hand bags - artif. leather“ и „hand bags 2 pcs set - artif. leather“, отговарящи на стока № 1 от митническата декларация, съответстват на декларираната митническа стойност. Представени са и четири броя банкови документи за извършени плащания към „М. Н. S.“ L. на обща стойност 117 180 U.. От мотивите на оспореното решение не става ясно защо, при така предоставената допълнителна информация, митническият орган е достигнал до извод, че стойността на стоките не може да се определи по реда на чл. 70, § 1 от Регламент

(ЕС) № 952/2013 и следва да приложи чл. 140, § 2 от Регламента за изпълнение (ЕС) 2015/2447.

Констатацията, че при извършената проверка не са представени доказателства съответстващи на условията на договора относно начина на плащане, се опровергава от представените по делото доказателства и заключението на съдебно-икономическата експертиза. От тях безспорно се установява, че сумата по вноската доставка е платена изцяло от дружеството на доставчика и съответства на уговорената в представения договор, във фактурата и декларираната митническа стойност. Според вещото лице, в счетоводството на жалбоподателя не са допуснати грешки по осчетоводяване на отношенията между [фирма] и „М. Н. S.“ Л.. Твърдените „грешки“ представляват погрешно посочена като основание в преводното нареждане от 19.04.2018 г. фактура № 20180113/12.03.2018 г., вместо фактура № 20180112/12.03.2018 г., и погрешно посочена като основание в преводното нареждане от 27.03.2018 г. на фактура № 20180112/12.03.2018 г. в изпълнение на друг договор между страните, което не променя извода, че договорената стойност на процесните стоки е действително заплатената с четирите банкови превода.

За да достигне до извод, че разликата в цените е достатъчна, за да обоснове съмненията за отхвърляне на декларираната митническа стойност, на основание чл. 70 от Регламент (ЕС) № 952/2013, се е позовал на три митнически декларации за допускане на свободно обращение с крайно потребление на стоки с описание сходно на декларираното, с държава на произход Китай, в периода от 8.02.2018 г. до 22.05.2018 г. Счел е, че вноскът, оформен с тези митнически декларации има за предмет „сходни стоки“, но без да ангажира доказателства и извърши съпоставка между тези стоки и стоката, предмет на процесния внос.

По смисъла на чл. 1, § 2, т. 14 от Регламента за изпълнение (ЕС) 2015/2447 „сходни стоки“ означава - в рамките на определянето на митническата стойност - стоки, произведени в същата държава, които, въпреки че не са еднакви във всяко отношение, имат подобни характеристики и подобни съставни материали, което им дава възможност да изпълняват същите функции и да бъдат взаимнозаменяеми в търговско отношение; сред факторите, които определят дали стоките са сходни, са качеството на стоките, репутацията им и съществуването на търговска марка. В доказателствена тежест на митническия орган е да установи съществуването на относимите факти - възникнали съмнения относно договорената стойност на стоките по смисъла на чл. 140, § 1 от Регламент за изпълнение (ЕС) 2015/2447, както и да докаже, че се касае именно за „сходни стоки“. В случая, видно от обжалваното решение, в него не са изложени мотиви защо е прието, че се касае именно за внос на „сходни стоки“ по смисъла на цитираното легално определение по трите митнически декларации. Не е извършен анализ на съставните материали на стоките, репутацията им и съществуването на търговска марка, търговски взаимоотношения с изпращача на стоките, нито е изследвано дали те могат да изпълняват същите функции и да бъдат взаимнозаменяеми в търговско отношение. Взета е най-ниската декларирана стойност по митническа декларация с MRN 18BG005803H0004587/08.02.2018 г. за извършен внос на стоки – дамски ръчни чанти от изкуствени материали, въз основа на което е увеличена митническата стойност на процесните стоки, без да са посочени други данни за анализ и без да са изложени мотиви, защо именно стойността по посочената митническа декларация следва да бъде база за определяне. Отделно, не са обсъдени и анализирани представените към становището на дружеството фактури

№[ЕИК]/02.08.2018 г., № [ЕГН]/08.04.2019 г. и № [ЕГН]/03.05.2019 г. за продадени количества от същите чанти на други фирми, в подкрепа на твърдението му, че цената на закупените чанти от изкуствена кожа е реалната цена на сделката.

С оглед изложеното съдът намира, че от страна на митническия орган, върху когото е доказателствената тежест в процеса, не е доказано наличието на предпоставките, установени в чл. 140, § 1 от Регламент за изпълнение (ЕС) 2015/2447, за да бъде определена митническата стойност на внесените стоки по вторичния метод, установен в чл. 74, § 2, б. "б" от Регламент (ЕС) № 952/2013, за определяне на митническата стойност на внесените от жалбоподателя стоки на база договорната стойност на сходни стоки, продадени с цел износ с местоназначение в митническата територия на Съюза и изнесени в същия момент или приблизително в същия момент, както и стоките, подлежащи на остойностяване.

По изложените мотиви съдът приема, че с оспореното решение незаконосъобразно е определена нова митническа стойност на стоките, предмет на внос по митническа декларация с MRN 18BG001007H0031690. Предвид това, въз основа на същата незаконосъобразно е определен нов размер на дължими публични вземания по митническата декларация, поради което решението следва да бъде отменено.

С оглед изхода от спора и своевременно направеното искане от пълномощника на жалбоподателя за присъждане на разноските по делото, на основание чл. 143, ал. 1 от АПК, ответникът следва да бъде осъден да заплати от бюджета си на жалбоподателя направените от него съдебно-деловодни разноски за настоящата инстанция общо в размер на 1 550 лв., от които 50 лв. внесена държавна такса за образуването на производство, 600 лв. платено възнаграждение за вещото лице по приетата съдебно-икономическа експертиза и 900 лв. адвокатско възнаграждение за един адвокат. Неоснователно е възражението на процесуалния представител на ответника за липса на представени документи за заплащане на адвокатския хонорар. Видно от приложения по делото договор за правна защита и съдействие № 953936/10.11.2020 г., договореното между страните възнаграждение в размер на 900 лв. е платено в брой от клиента на адвоката при подписване на договора. При вписан в договора за правна помощ начина на плащане "в брой", вписването за направеното плащане е достатъчно и има характера на разписка - в този смисъл е приетото по т. 1 от тълкувателно решение № 6 от 6.11.2013 г. по т. дело № 6/2012 г. на ОСГТК на Върховния касационен съд.

Водим от горното и на основание чл. 172, ал. 2 от АПК, Административен съд София - град, I-во отделение, 67-ми състав:

Р Е Ш И:

ОТМЕНЯ решение № 32-303028/16.10.2020 г. на директора на ТД „Ю. морска“ при Агенция „Митници“ (понастоящем ТД „Митница Б.“), с което са определени дължими от [фирма], ЕИК[ЕИК], публични вземания по митническа декларация с MRN 18BG001007H0031690 за досъбиране вносно мито в размер на 2 828,62 лв. и ДДС в размер на 6 397,93 лв., ведно с лихва за забава за неплатеното в срок дължимо вземане.

ОСЪЖДА Агенция „Митници“ да заплати от бюджета си на [фирма], ЕИК[ЕИК], със седалище и адрес на управление: [населено място], [улица], съдебно-деловодни разноски за настоящата съдебна инстанция в размер на 1 550 лв. (хиляда петстотин и

петдесет лева).

Решението може да бъде обжалвано с касационна жалба пред тричленен състав на Върховния административен съд на Република България, в 14-дневен срок от съобщаването му на страните.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ: